

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ

асистент Глізнуца М.Ю.

НТУ «Харківський політехнічний інститут» (Україна)

Теорія і практика підтверджують першорядне значення інтелектуального капіталу в стратегічному розвитку регіонів, галузевих комплексів та окремих підприємств. Тому в реальній практиці інноваційної політики, конкурентної боротьби та досягнення економічних успіхів кожна територія чи підприємство здійснює пошук своїх шляхів досягнення цілей. І перший крок в цьому пошуку полягає в тому, щоб «розібратися» в успіхах або невдачах аналогічних територіальних структур чи своїх конкурентів, визначити арсенал нових методів управління інноваційним розвитком, вибрати обґрунтовану позицію щодо ресурсів, здатних забезпечити бажані результати діяльності і розвитку господарчої системи, як конкретної оригінальної одиниці серед масиву учасників економічної діяльності.

Нова економічна політика сучасного підприємства віддає перевагу створенню добавленої вартості. Отримання добавленої вартості як результат використання інтелектуального капіталу передбачає апробований в практиці набір видів діяльності та рішень. При організації в потік або певну послідовність дій вибудовується інформаційно-технологічний процес, в якому необхідно систематично оцінювати свої нематеріальні активи і раціонально їх використовувати.

У різних господарчих об'єктів може бути свій власний підхід і спосіб розробки інноваційних ідей, власні перспективні стратегії, свої організаційні механізми для їх реалізації. Для багатьох компаній, що розробляють нові технології, інноваційний процес включає науково-дослідну та дослідно-конструкторську діяльність; в компаніях, що надають послуги, з іншого боку, часто є свій творчий відділ; інші компанії покладаються в створенні інноваційних ідей на своїх співробітників на місцях. Яким би не було джерело інновацій на конкретному підприємстві, в загальносистемному вигляді формується певний не рівноважний інноваційний процес.

Інноваційний процес охоплює складний вузол різнопланових проблем, що включають методи аналізу ситуації, пошуку резервів, визначення характеристик пріоритетних інновацій, забезпечення ресурсами. Більшість з цих складових сконцентровано в секторі знань, в організаційно-управлінських технологіях і в інструментах науково-технологічного і економічного проектування. Але все це має сенс, якщо вірно вибрана стратегія розвитку, визначені і дійсно підготовлені всі функціональні структури самого підприємства чи регіону до інноваційної діяльності, зроблені самооцінки свого потенціалу і конкурентів.